

4.1. Зразок оформлення Фонограми інтерв'ю

Касета №697

сторона А	<p>Отець Роман Чайковський народився 2 липня 1905 р. в с. Черемиліві, Гусятинського району. Батько – Василь, священник. Мати – Ольга, з дому Свенціцьких, сестра Іларіона Свенціцького.</p> <p>Закінчив гімназію у Станіславові. Вступив у Львівську духовну гімназію. Прийняв його на навчання митрополит Андрей. Після двох років навчання виступив із семінарії через те, що преосвященний Миколай Чарнецький представив йому обов'язки священника, а він боявся їх брати. Іларіон Свенціцький влаштував його в університет на філологію. Про його виступ із семінарії довідався митрополит Андрей. Після багатьох розмов переконав його повернутися в семінарію і стати священником.</p> <p>У часі навчання в університеті вступив в УНО. Перед висвяченням одружився з Надією Калиневич 1910 р. н. з Гумницьк коло Луцька. 15 лютого 1931 р. його висвятив митрополит Андрей.</p> <p>О. Роман мав чотирьох дітей 1931, 1933, 1935, 1939 р. н. – Бориса, Юрка, Лавра, Романа.</p> <p>Борис живе в Ясинівцях коло Золочева, Юрко – в Хабарівську, Роман – в Магадані. Лавро загинув від рук бандита на Далекому Сході.</p> <p>Онуків має шість, правнуків – два. Син Роман – професор Магаданського університету. 1931-1932 р. р. (не точно встановлено) о. Роман був парохом у с. Хашованкі, Тухлянського деканату. У 1933р. – четвертимсотрудником Св. Юра, був капеляном товариства “Будучність”. Почувався зле і подався на парохію в с. Плав'є, Тухлянського деканату. У 1938 р. митрополит Андрей назначив його деканом Тухлянського деканату. У 1939 р. як прийшли більшовики попросив митрополита Андрея звільнити його. Оцінка Чайковським постатей митрополита Андрея і ректора Сліпого, собор 1946 р.</p> <p>Був на зустрічі з о. Мельником і відмовився переходити на інше віросповідання. Характеризує особу о. Мельника як людину, котра пішла курсом тих, що вдавали православних.</p> <p>До 1950 р. працював на парохії, маючи на те ще й вказівку з підпілля за всяку ціну удержуватися на місці.</p> <p>10 січня 1950 р. був арештований. Йому пред'явили обвинувачення по ст. 54.1а, 54.4, 54.11. Перший допит в Рогатині, звідти перевели в Станіславів. Судило ОСО. Вирок – 25 літ тюрми за антисоветську діяльність. Пропонували перейти на православ'є. Відмовився. Допитували його при міністрові Ковальчуку, який дав наказ бити о. Романа.</p> <p>На Лонцького і в таборах сиділи з о. Романом нинішній єпископ Василик, о. Роман Лопатинський, о. Дідух, о. Маслянинський. о. Прокопович, о. Сеньківський. Із закарпатців – о. Дурневич. о. Сабо, о. Сливка, о. Лагеза, о. Чімша.</p> <p>О. Роман сидів у мордовських і омських таборах. Його табірний номер Ц789 у Мордовії, 304 – у Омську (сумнівається, чи точний номер). За богослуження покараний карцером і переведений в інший табір.</p>
------------------	---

Касета №697

<p>сторона Б</p>	<p>Доля жінки і дітей. Жінка Надія з чотирма синами через місяць після арешту о. Романа була вивезена в Хабаровський край, посьолок Кия, Бечівського району.</p> <p>Отець Роман проводить таємно богослуження в таборі і на роботі, коли працював кочегаром. За це покараний карцером і переведений з мордовських таборів у омський. Стосунки з іншими в'язнями, бандерівцями і упівцями. Режим роботи і харчування. Працював у розкройному цеху, возив тирсу, потрапив у санчасть. Перевели його працювати в цех, де виготовляли шахи і шашки. Звідти переходить працювати кочегаром в лісосушилку.</p> <p>Розповідь про національності людей з якими був у таборі: німці, поляки, японці, китайці, татари і найбільше українців. Надія, якою жив у таборі. Ставлення до в'язнів табірної адміністрації.</p> <p>Оповідь про похорони о. Чімші, які правив таємно о. Роман Чайковський. Ставлення жінки і дітей до переконання о. Романа. Всі вони були з ним солідарні.</p> <p>Найдраматичніший момент у житті о. Романа – день Воздвиження Чесного Хреста в 1939 році, коли його хотіли совети розстріляти. Для самооборони від банд польських селяни дали йому зброю. Чекісти знайшли її і за це хотіли розстріляти о. Романа. Врятували його селяни, що зійшлися на його подвір'я.</p> <p>Провокація щодо о. Романа, аби тікав за кордон. Але він не піддався на це. Найсвітліший день в його житті, коли вдалося в таборі зробити Великодні свята, коли відвідала його сусідка в таборі, і коли його 17 липня 1956 р. звільнили, знявши судимість. Розповідь, як проходило звільнення. Вирішує їхати в Хабаровський край до своєї сім'ї.</p>
-------------------------	---

Касета № 698

<p>сторона А</p>	<p>Їдучи в Хабаровський край, заїжджає в Красноярськ до своєї сестри Марти, яка була туди вивезена. Зустріч з сім'єю. Працює з бригадою в лісхозі. У 1958 р. повертається з сім'єю в Україну в с. Плав'є.</p> <p>Його атакують православні керівники Церкви, аби вертав на парохію. У районі не хочуть прописати його, теж кажуть йти працювати священиком – тоді пропишуть. Агітували його тодішній декан, родич Й. Сліпого (прізвище названо невиразно) та обласний декан Матишак. З бідою прописується в м. Тульчині, Вінницької області. Працював шматярем – пакував шмати, залізо на складі, згодом плотником-столяром. У Тульчині о. Роману допомагав о. Рижковський, у Вінниці – о. Григорій Мисак і католицький священик о. Високільський.</p> <p>Згадує, як проводив богослуження в посьолку Кия, коли приїхав до жінки в Хабаровський край, як похрестив дитину одного росіянина.</p> <p>Як довелося ховатися: заслоняти темними шторами вікна, ставити караул, коли правив Службу Божу в м. Буську в себе в хаті.</p> <p>В о. Романа в шафі є кивот. Він зробив його ще у Вінничині.</p> <p>29 січня 1979 р. – зроблено обшук. Забрано ризи, чаші, хрести, духовні книги. Обшук проводили прибулі зі Львова. О. Роману повернули лише епітрахиль. Про свій дипломат, в якому тримав усе необхідне, говорить: “Це була портативна церковця”.</p> <p>Коли йому виповнилося 65 років, то було в 1970 р., почав</p>
-------------------------	--

	<p>отримувати пенсію – 16 чи 17 рублів.</p> <p>У підпіллі не підпорядковувався нікому, але мав сталий зв'язок із священиками. Бував у нього і один монах із Золочева. Добрим другом о. Романа став о. Чучман з Буська, учень Чарнецького.</p> <p>Допомагали йому у душпастирюванні жінка, діти, онуки. На богослуженнях бували люди з різних суспільних станів.</p> <p>Отримав декілька разів допомогу: харчову приніс йому о. Гуньовський, одяг – із УМХ. Дуже шанує Часослов. У підпіллі не мав змоги сповідатися.</p> <p>Хрестити, вінчати, хоронити доводилося приховано. Проскури пекла жінка та інші з родини. Літургічне вино мав правдиве, не правив на советських або кріплених. Відвідини фінагента і присікання до о. Романа.</p> <p>Радіопередачі з Ватикану.</p> <p>Участь в акціях легалізованої УГКЦ. Відправляє Службу Божу щодня.</p>
--	--

Касета №698

сторона В	Відповідь, чому вистояла УГКЦ і міркування о. Романа.
------------------	---